kes seäl juhtusid ollema, ütlesid Tomale: Kui se toos sinno käes on, siis anna kätte, kes nisugust woib uskuda? Tomas ütles: nisuke mees ei te mulle keddagist, ja wabbandas ennast walgeks. Koddu ei lausnud Tomas emmale muud, kui, et ilma süta jänud. Ühto tulli Libi Els Toma emma jure ja räkis, mis seppameister omma kaddunud tosi wargale lubbanud tehha. Emma, kes Toma käes tosi olli näinud, sai wägga ärra ehmatud. Mönni pääw omma poiaga seltsis, nisugguses mundris ärra ellada, se ei olnud tal' suggugi melepärrast, tal' ei tulnud keigel ööl unni silma, kui silmad kinni läksid, siis näggi unnes Tomast hundi nahha sees leppikus jookswad, häbbematta pitk änd tagga. Emma kilkas hirmsaste, kui näggi hundi nahkas Tomast ennese pole tullewad. Tomas ärkas ülles ja küsis: Mis sul on emma, mis sa karjud? Emma räkis omma unnenäud ülles ja andis kõwwa nou, tosi taggasi wia. Tomas wastas: Nisuke sit woib mulle keddagist tehha. Emma maenitses kül paljo sannadega omma poega, tubbaka tosi seppameistrile taggasi wia, agga Tomas wastas egga kord: Nisuke sit

woib mulle keddagist tehha. Emma ellas sel päwal sures waewas, pallus silma wega Jummalat omma raisko läinud poia usku uendada, et ta sedda uskuma saaks, et seppameister tedda töeste hundiks woib tehha. Pallus ja nomis keige se päwa Tomast, tosi taggasi wia, agga Tomas wastas ikka: Nisuke sit woib mulle keddagist tehha. Toma emma mötles allati selle peale, kui hirmus se olleks, wiis näddalat metsalisseks olla, ellaja lomi mahha murda, kolledaste hulluda, nobbedaste jooksta, ja mis sawad külla rahwas pärrast karwa aiamist sest asjast arwama? se keik teggi Toma emmale ni suurt süddame wallo, et mitte söma tango sisse ei wötnud, ta läks selle päwa ja ö sees wiis aastat wannemaks. Nüüd tulli ka teine waewalinne ö peäle, unni ei tahtnud koggumiste waese emma silmi tulla, keige se ö öhkas ja aelas ta ommas wodis, ei kuidagi rahho. Wimaks koido eel läksid ta silmad kord kinni, warsi olli hirmus näggeminne tal ees, mis nenda olli: Ta seisnud maia otsas rahhulikkult, korraga näinud hunti leppiko poolt sure jooksuga tullewad, otse temma poole, kui öige liggi

Eesti Kirjanduse Seltsi Kalender 1871 (lk 31)